

КРИВИЧНО ДЕЛО УТАЈА из чл.170 ст.4 КЗ РС

Привилеговани облик кривичног дела утаје, који је прописан одредбом чл.170 ст.4 КЗ РС је самостално кривично дело и није везан за основни облик овог кривичног дела из ст.1 и самим тим не може бити везан за став 2 и 3 поменутог члана.

Из образложења:

Апелациони суд у Београду је својом пресудом одбио као неосновану жалбу Јавног тужиоца, а потврдио првостепену пресуду, којом је према окривљенима Г.Н. И Ђ.М. на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП одбијена оптужба да су у време и на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде, као саизвршиоци извршили кривично дело из члана 170 став 4 у вези става 3 КЗ РС а у вези члана 22 ОКЗ, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења

По оцени овог суда, правилно је закључио првостепени суд да привилеговани облик кривичног дела утаје, који је прописан одредбом члана 170 став 4 КЗ РС не може бити везан за квалификовани облик истог кривичног дела, који је прописан одредбом члана 170 став 3 КЗ РС, а који се везује за вредност утајених ствари, из разлога што је, првостепени суд правилном оценом околности да из чињеничног описа оптужнице ЈТ произилази несумњиво да су окривљени до туђе покретне ствари – новца, дошли случајно, на начин што је окривљени искористио обрачунску грешку радника своје банке, која му је погрешно увећала новчани износ – висину одобрене позајмице на његовом текућем рачуну итд., закључио да се ради о потпуно самосталном и привилегованом облику конкретног кривичног дела, који није везан за висину одн. за вредност утајених ствари, већ искључиво за начин прибављања истих, дакле, да се ради о кривичном делу утаје из члана 170 став 4 КЗ РС-а, којом одредбом је прописано да ће се учинилац казнити новчаном казном или затвором до једне године, те да је у конкретном случају, сходно одредби члана 95 став 1 тачка 6 ОКЗ и члана 96 став 6 ОКЗ, дана 05.09.2008.године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело.

(пресуда Апелационог суда у Београду Кж.1 621/14 од 14. маја 2014. године - пресуда Основног суда у Београду К.бр.113/14 од 07. марта 2014.године)

*Аутор сентенце: Олга Крстић,
виши судијски сарадник Апелационог суда у Београду*